

TOMÁŠ PECINA

SLEZSKÁ 56 • 120 00 PRAHA 2 • ČESKÁ REPUBLIKA
TEL. 724029083, 222211784 • FAX 222211785
E-MAIL tomas@pecina.cz • DS whehjsc

Policejní presidium České republiky

Strojnická 935/27
170 89 Praha 7

Sp. zn.: **KUP-5504-2/ČJ-2011-009KKR**

Žadatel:

Tomáš Pecina
nar. 21. 4. 1966
Slezská 56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Odvolání

**proti rozhodnutí Policie České republiky, Kriminologického ústavu
Praha, ze dne 16. 6. 2011, č. j. KUP-5504-2/ČJ-2011-009KKR,**
podané ve smyslu ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném
přístupu k informacím (dále jen „**InfZ**“)

Elektronicky

I.

1. Žádostí ze dne 11. 4. 2010, jež byla povinnému subjektu doručena o den později, žadatel požádal o zaslání textu všech interních předpisů vydaných k aplikaci ustanovení § 65 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky (dále jen „**PolZ**“), zejména těch vážících se k otázce, jak mají příslušníci Policie ČR využívat své diskreční pravomoci založené ustanovením § 65 odst. 1 písm. a) a odst. 5 tohoto zákona a na základě čeho mají při tomto rozhodování postupovat.

2. Rozhodnutím Policie České republiky, Kriministického ústavu Praha, ze dne 16. 6. 2011, č. j. KUP-5504-2/ČJ-2011-009KKR (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), povinný subjekt žádost částečně odmítl a s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a § 11 odst. 6 InfZ žadateli neposkytl: 1. závazný pokyn policejního presidenta č. 100/2001, ke kriminalisticko-technické činnosti Policie České republiky; 2. závazný pokyn policejního presidenta č. 30/2005, kterým se upravuje provozování informačních systémů AFIS 2000, C-AFIS a některé podmínky provozování daktyloskopických sbírek; 3. rozhodnutí policejního presidenta č. 67/2009 o identifikačních úkonech a provozování zkušebního provozu informačního systému FODAGEN; 4. závazný pokyn policejního presidenta č. 88/2002, k naplňování, provozování a využívání Národní database DNA; a 5. rozkaz policejního presidenta č. 52/2004, kterým se omezuje přijímání dožádání o genetických zkoumání znaleckými pracovišti Policie České republiky, ve všech případech včetně příloh těchto předpisů.

3. Protože napadené rozhodnutí není v souladu se zákonem, žadateli nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

odvolání

ve smyslu ustanovení § 16 InfZ a navrhnout, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

II.

4. Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) InfZ povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. Ustanovení § 11 odst. 6 InfZ stanoví, že povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky.

III.

5. Protože se u omezení podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) jedná o diskreční pravomoc povinného subjektu, o tzv. správní uvážení (cf. „může omezit“), je třeba při aplikaci tohoto ustanovení v každém jednotlivém případě zkoumat, zda omezení přístupu k informacím může obstát ve světle toho, že právo na informace je právem základním (čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod), zejména zda omezení není projevem svévole povinného subjektu a

zda na tom, aby požadované informace byly žadateli odepřeny, existuje aprobovatelný a legitimní zájem.

6. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) InfZ bylo již v několika případech předmětem soudního výkladu, přičemž relevantní je zde, *inter alia*, rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) ze dne 30. 4. 2008, č. j. 4 As 20/2007-64¹. V něm NSS *a margo* interních pokynů a vnitřních instrukcí povinných subjektů judikoval:

Předmětem vnitřního předpisu mohou být různé skutečnosti. Zpravidla se jedná o organizační řád, spisový řád, skartační řád, docházkový systém, popř. další předpisy týkající se organizace a chodu „uvnitř“ úřadu. Není na druhou stranu vyloučeno, aby interním předpisem byly upraveny i pracovní postupy a konkretizace úkolů, vyplývající z působnosti úřadu jako provedení předpisu úřadu vyššího; mohou v nich být stanoveny interní toky informací a konkrétní instrukce. Vždy se však bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jimi jsou vázáni (akty řízení). Při naplnění uvedených skutečností by bylo lze za takové akty považovat i akty metodického vedení, požadované stěžovatelem.

Týkají-li se však zmiňované „interní pokyny“ výkonu veřejné správy, tedy činnosti povinného subjektu, jakožto orgánu veřejné moci, navenek, ve vztahu k veřejnosti a upravují-li aplikační postupy stran jednotlivých ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., nelze je, jakkoli jsou takto označeny, považovat za informace vyloučené z práva na jejich poskytnutí těm, jichž se postupy v nich upravené bezprostředně týkají.

7. Jestliže je ustanovením § 65 odst. 1 písm. a) a odst. 5 PolZ založena diskreční pravomoc Policie České republiky týkající se zpracování osobních údajů fyzických osob, přičemž, jak vyložil Evropský soud pro lidská práva v nálezu Velkého senátu ve věci *S. et Marper v. Spojené království* ze dne 4. 12. 2008, č. 30562/04 a 30566/04², §§ 66–86, tento druh zpracování osobních údajů představuje značně intenzivní zásah do soukromí dotčených osob ve smyslu čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, nelze interní předpisy upravující aplikaci správního uvážení v těchto situacích pokládat za předpisy bez vnější působnosti, které by bylo možno žadatelům podle InfZ odepřít; naopak se jedná o pokyny s bezprostředním a relevantním dopadem do právní sfery fyzických osob, a tedy s rozhodujícím působením navenek. Jako takové je nelze, jak NSS vyložil v citovaném rozsudku, žadatelům o informace odpírat s odkazem na exempci danou ustanovením § 11 odst. 1 písm. a) InfZ.

IV.

8. V daném případě povinný subjekt zcela povšechně tvrdí, že příslušné předpisy nemohou ovlivnit jiné subjekty než útvary Policie České republiky.

9. Toto tvrzení je však třeba odmítnout jako příliš obecné a nepřezkoumatelné, neboť je-li předmětem úpravy příslušných předpisů nakládání s osobními údaji, včetně citlivých, fyzických osob, je již ze samotné této skutečnosti zřejmé, že požadované informace mají dopad do právní sfery těch fyzických osob, jejichž osobní údaje jsou zpracovávány, a nejedná se tedy pouze o interní pokyn bez působení navenek.

10. Okamžikem, kdy tyto osobní údaje přejdou do dispoziční sfery Policie České republiky, vzniká oprávněný zájem dotčené fyzické osoby na tom, aby věděla, jakým způsobem je s nimi nakládáno a kdy bude jejich zpracování ukončeno. Žadatel podotýká, že Česká republika je známa jako země s obecně nejvyšším stupněm korupce v policii nejen v evropském, ale i celosvětovém měřítku, a skandály týkající se úniků dat z policejních databází a spisů jsou v médiích traktovány prakticky denně. Nejde tedy jen o hypotetická rizika nebo o spekulace,

1 na http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2007/0020_4As_0700064A_prevedeno.pdf

2 na <http://echr.coe.int>

ale o zcela reálnou hrozbu, že předmětné osobní údaje, které jsou bezesporu velmi cenným a komerčně využitelným aktivem, budou jednotlivými příslušníky Policie České republiky *per nefas* různým zájemcům prodávány.

V.

11. Přílehlavé není asi použití ustanovení § 11 odst. 6 InfZ. Žadatel rekapituluje, že svou žádost směřoval k otázce zpracování osobních údajů na základě zmocnění založeného ustanovením § 65 odst. 1 písm. a) a odst. 5 PolZ, což v žádném případě nejsou informace, které by vznikly činnostmi orgánů činných v trestním řízení při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu. Exempce dle ustanovení § 11 odst. 6 InfZ není tedy v dané věci vůbec na místě.

VI.

12. Na okraj žadatel podotýká, že napadené rozhodnutí bylo vydáno Kriminologickým ústavem Praha, tedy jiným subjektem, než jemuž byla žádost o informace směřována a který již ve věci jednou rozhodl. To žadatel pokládá za nesprávný postup a své odvolání proto podává znovu povinnému subjektu, nikoli tedy tomu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

VII.

13. Z těchto důvodů žadatel navrhuje, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

V Praze dne 17. června 2011

Tomáš Pecina